WEEKBLAD
BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

Mickey magazine

2 DECEMBER 1950 — Nr 8
1ste JAAR — 20 BLZ.

ALS DE RUM PLUTO NAAR HET HOOFD STIJGT!

Het blad voor kleine en grote kinderen

VRAAG en ANTWOORD

Mijn beste dank, Marie-Jeanne HOOFT (Brussel) voor je aardig briefje. Ik verwacht graag verder nieuws van je. — Je brief was wel aanmoedigend, Maurice VAN LOOY (Borgerhout), maar in de toekomst verzorg je toch wel meer je geschrift, ja, Maurice ? — Dat was een recht leuke brief, Georges DESMET (Waregem), en de tekening die er op voorkomt heb ik zeer geapprecieerd ! 't Beste, hoor ! — Ook mijn bizondere dank aan Noël STRUYVELT (Evergem) om zijn keurig briefje. Taai, hoor ! — Mijn beste Jules CARRON (Antwerpen), ik zal zien wat ik met je voorstel doen kan. In orde ? — Ik was zeer gevleid, Willia THIJS (Antwerpen), met je mening omtrent ons blad. Dank ! — Was me dat een plezierige brief, Laurent LEFEBURE (Zelzate) ! Ik heb er heerlijk aan gesnoept hoor ! Wacht en zie alles komt wel ! — Een fijn verzorgde brief was ook die van Roger THIBAU (Antwerpen). Dank voor je propaganda, Roger. — Ook een dankwoordje aan G. BOUTTENS (Oostende) voor zijn keurig briefje. — En Marcel TASSENON (Schepdaal), is ook nog een flink kereltje. Een recht fijne brief ! Bedankt, hoor, Marcel ! — En dan het kaartje van VANDE MEULEBROUCKE (Kortrijk), ook leuk ! — De bon onderaan blz. 19 is voor de club, Theo CEELEN (Helchteren). — En nu moet ik nog speciaal Marguerite FELICE (Hoeilaart) felic... iteren, om haar zeer keurig briefje!

MICKEY.

Mickey roept op...

Hallo, hallo, beste maats, hier kom ik dan weer aan de beurt. Ei, ei, Sint Niklaasdag staat voor de deur ! Het wordt voor de jongsten onder jullie ook een drukke week, niet ? De neefjes van Donald hebben mij al gevraagd : « Mickey, onder ons, wat denk je dat Sint-Niklaas ons zal brengen ? » Het antwoord bleef ik natuurlijk schuldig.

Ik weet echter dit : de drie neefjes zijn sedert een paar dagen ECHTE engeltjes geworden. Stil en lief. Het schijnt wel of hun parool voor de Klaastijd is : goedheid, hoffelijkheid, vriendelijkheid. Zij doen nu eenmaal alles voor hun oom... in deze Klaastijd.

Gisteren stond Donald op en zei : « Ik ga wandelen ! » Prrt ! Onmiddellijk waren de drie neefjes daar met zijn mantel, zijn pet en zijn stokje. De dag voordien — het regende — had hij besloten thuis te blijven. Rrrroef ! De drie neefjes stonden naast hem met 't radioprogram : « Wat wil je graag beluisteren, lieve oom ? » En vanmorgen zei Donald : « Ik voel me zo lekker als Wellington na de slag bij Waterloo in 1830 ! » De drie neefjes riepen in koor: « Ja, ja, toen was 't ! », al wisten ze heel goed dat die slag 15 jaar vroeger te situeren is.

Maar gisteravond heb ik iets BUITENGEWOONS gezien van de drie neefjes. Ja, ik vond het buitengewoon... sterk ! Verbeeld je dat Donald wou roken. Rrrrips ! Het ene neefje greep naar de pijp, het andere stopte het en stak het aan, en het derde... wel, die rookte de pijp voor Donald !... Als je te minzaam wil zijn en de comedie tê ver drijft, hé ?

Ik hoop maar dat jullie, flinke jongens en meisjes, net doen als de drie neefjes van Donald, maar dan ZONDER COMEDIE, en HEEL HET JAAR DOOR ! In dit geval komt de goede Sint ook bij jullie, dat weet ik zeker. En 't verheug: me ! Taai, hoor, maats !

Mickey

DE MICKEY-CLUB

Vandaag moeten mijn vriendjes en vriendinnetjes eens **zeer aandachtig** lezen wat hierna volgt :

Blz. 19 van elk Mickey-nummer (onderaan, hoek rechts) staat een genummerde bon. Jullie weten het al, vijf bonnetjes van dit soort, geven recht — en wel geheel **kosteloos** — op de lidkaart van de MICKEY-CLUB. Het nummer dat op elke lidkaart voorkomt is tevens bedoeld als loterijnummer, want iedere week wordt er een **tombola** gehouden met 25 prijzen. Bewaar dus zorgvuldig je lidkaart, want iedere week maak je een kans om onder de winnaars te zijn.

— Nu opletten ! Ogen wijdopen ! Goed lezen wat hier staat : **Het is niet nodig dat de nummers van de bons elkaar opvolgen.** Indien je b.v. Bon nr 2 niet bezit, dan zend je de nrs 1, 3, 4, 5, 6. **Hoofdzaak is, dat je er 5 inzendt.**

— Men kan dus op gelijk welk tijdstip lid worden van de club. Maar... **voor de clubbons genummerd 1, 2, 3, 4, 5** (dus voor de eerste vijf bons), wordt aan de clubleden een prachtig, lijvig album met kleurplaten (Walt Disney) gezonden. **Voor 5 clubbons die niet de nummers 1, 2, 3, 4, 5 dragen** (b.v. 2, 4, 5, 6, 8), wordt eveneens een album geschonken, doch slechts op voorwaarde dat bij deze bons de prospectusbon gevoegd wordt, d.w.z. de bon die voorkwam op het strooibriefje dat door de post werd besteld.

En geen bons inzenden zolang je er geen 5 bezit !

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

DE VROLIJKE DIERGAARDE

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland
Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België .....fr.	60.—	115.—	225.—
B. Kongo fr.	65.—	130.—	260.—
Nederland fl.	4.25	8.—	15.50

Postcheck : Uitgaven Pont-Levis, Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden : M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 230, Amsterdam.

Donald is vindingrijk

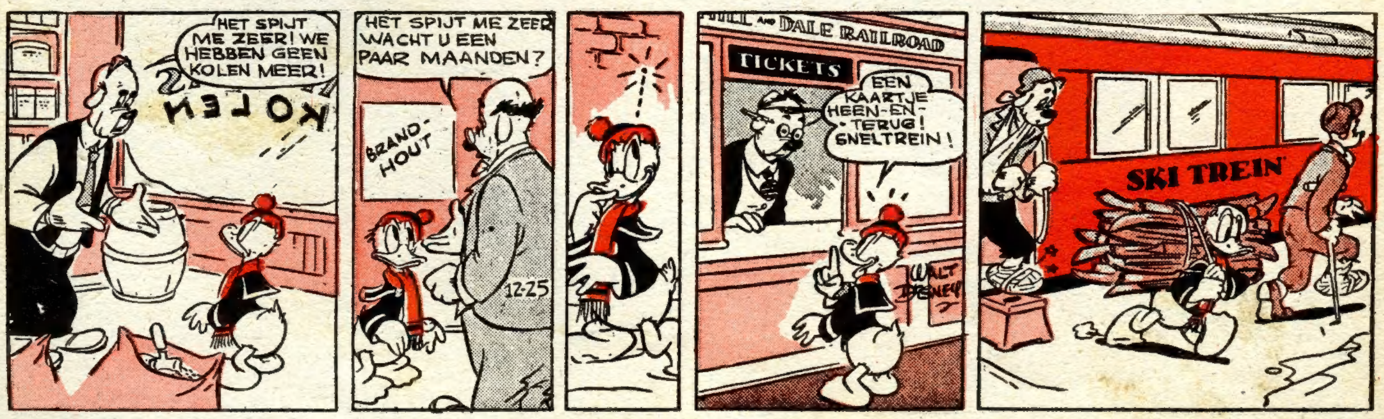

De Geheimen van de EIFFELTAREN

De twee schurken zijn er in geslaagd Mickey, die terecht gekomen was in de telegraafdraden, gevangen te nemen.

TOEKOMENDE WEEK : IN DE SEINE GEWORPEN !

BALLADE

Drie jonge kleuters, echte makkers,
Liepen door bos en over akkers.

Zij klopten bij een slager aan:
— Is er een plaatsje voor van nacht?
— Treedt binnen, gauw, vriendjes, komaan!
Er is wel plaats voor zes of acht!

En toen zij dan pas binnen waren,
De slager hen vermoordde wreed;
Hun lichaampjes aan stukken sneed,
Om in de vleeskuip te bewaren.

Maar Sint-Niklaas na zeven jaar,
Op wandeling door 't veld aldaar,
Kwam bij de slager, die hij meldt:
— Ik wil vernachten zonder geld.

— Treedt binnen, gauw, mijn goede Sint,
Er is hier plaats bij pot en pint!

En toen de Sint was 't huisje in,
Hij wilde eten in der min...
— Wil U een snede hesp, O Klaas?
— Neen, danke, zij is slecht, helaas!
— Dan zeker wel een stukje kalf?
— Toch niet, meneer, 't vlees riekt naar zalf!
Ik wil van 't vlees, o slager! dat
Sinds zeven jaar al zit in 't vat!...

Toen nu de slager dit vernam,
Hij buiten vluchtte naar stroom Dam,
— Slager! Slager! Loop niet naar 't dal!
Heb toch berouw, God vergeeft 't al!
De goede Sint drie vingers stak
Boven het vat dat openbrak...

De kleinste zei: « 't Was louter rust! »
De tweede sprak: « Voor mij was 't lust! »
De laatste nu dacht: « Ik verrijs...
't Was hier precies een paradijs!... »

MEER dan vijftien eeuwen geleden, onder de regering van keizer Constantijn, leefde er in de stad Myra, in Klein-Azië, een oude, geruïneerde edelman. Met zijn drie dochters leidde hij er een verborgen leven. Hoewel de meisjes schoon, minzaam en deugdzaam waren, konden zij, wegens hun geldnood, er niet aan denken zoals andere jonge meisjes een hemelhuisje te stichten, met een naarstige vader en lachende kindjes.

De grijsaard was zeer bedroefd om die toestand, waar hij trouwens de schuld van had. Immers, door zijn onbezorgdheid, zijn vroegere, weelderig leven en zijn goedgeefsheid, had hij het fortuin van zijn vaderen als fijn strandzand door de vingers laten lopen. En nu bedacht hij, hoe zijn dochters daardoor denkelijk nooit zouden kunnen huwen.

Tijdens een zachte Aprilnacht, echter, sloop een knappe jonge man heimelijk op het huis van de grijsaard toe. Van onder zijn mantel haalde hij drie tamelijk zware beursjes te voorschijn, gooide ze door het openstaande venster en... verdween zoals hij gekomen was.

De drie beursjes waren gevuld met goudstukken, die als bruidschat zouden dienen voor de jonge meisjes. Zij huwden spoedig en leefden nog lange, lange jaren met hun echtgenoten en hun vader, de onbekende weldoener zegenend om zijn schone gebaar. Was die knappe jonge man Nicolaas van Myra? Men dacht het...

* * *

Een andere legende over Sint-Niklaas, — waarvan er trouwens een ballade of episch dichtstuk bestaat, — vertelt hoe drie schoolknapen buiten de stad Myra verdwaald waren geraakt in het open veld. Waar zouden zij een onderdak voor de nacht vinden?... In de verte pinkte een lichtje... Daarheen!... In het huisje woonde een slager, een beenhouwer. Deze ontsloot de deur op hun herhaald aankloppen.

— Kom binnen, vriendjes, zei de man, hier zullen jullie lekker warm kunnen slapen!

De slager bracht hen naar een donzig bed en weldra sliepen zij in. Toen — O gruweldaad! — greep de slager het mes waarmede hij varkens keelde en sneed de drie slapertjes de keel over! Vervolgens hakte hij hen in klompen en stopte hen in een vleeskuip, waarin reeds varkensvlees gepekeld lag.

Zeven jaren gingen voorbij en op een avond klopte Nicolaas, de bisschop van Myra, bij de slager aan. Deze dacht in de man de weldoener van de dochters van de grijze edelman van Myra te herkennen. En, buigend als een knipmes, sprak hij met geveinsde voorkomendheid:

— Gaat u zitten, Monseigneur! Wat mag ik voorzetten?... Hesp of...

— Geen hesp! zei de bisschop. En ook geen kalfsvlees!

— Goed... goed, Monseigneur, maar wat dan?

— Dat zal ik u zeggen, slager!

De man die Nicolaas heette stond recht en zei met luide stem:

— Ik wil het vlees dat U, zeven jaren geleden, in de kuip heeft gestoken!

Het aangezicht van de beenhouwer kreeg al de kleuren van de regenboog... Hij smeekte om genade en beloofde al wat de Sint wou.

— God zal rekening houden met uw berouw, sprak Nicolaas. Ik zelf vergeef het u.

En hij trad op het vat toe, raakte het met de rechter hand aan en... de drie schoolknapen stonden recht, fris en blozend, precies alsof zij uit een diepe, weldoende slaap ontwaakten.

* * *

De bisschop Nicolaas werd wegens zijn grote goedheid, zijn voorbeeldige naastenliefde, heiligverklaard. Hem worden nog vele mirakels toegeschreven, zoals de wonderbare redding van zeelieden uit een storm en het wonder van de voeding der inwoners van Myra tijdens de hongersnood.

En ieder jaar vernieuwt zich het grote wonder van zijn goedheid, de 6 December. Die dag wordt in alle christene landen de heilige kindervriend gevierd. En toch is het feest van Sint-Niklaas misschien in de eerste plaats het hoogfeest van de kinderen zelf... die hij nog ieder jaar bezoekt.

Sint-Niklaas kapoentje...

DINGO
en de vogelschrikker
NU, DINGO, WAAROM KOOP JE JE GEEN NIEUW PAK? JE ZIET ER UIT ALSOF JE VOOR VOGELSCHRIKKER MOET SPELEN!
HOE-ZO?
EEN VOGELSCHRIKKER, IK?... NEE MAAR!.. DAT ZULLEN WE ZIEN.
IK WIL NIET DAT MEN DIT VAN MIJ ZEGT!
STAATS BANK VAN LENING
Meester Kleerma
IK VERLANG DIT HIER.
GOED, MENEER
ZEER GOED!
HMM!
PASKAMER
KOM GAUW, IK HEB EEN VERRASSING VOOR JE!..
IK KOM ONMIDDEL-LIJK, DINGO!
ZIEZO, NU ZAL IK HET NIET MEER MOETEN HOREN, DAT IK OP EEN VOGELSCHRIKKER GELIJK!
?
WALT DISNEY

DINGO en AAGJE

De politie vindt geen wetteksten waarbij verboden wordt leeuwen te huisvesten. Aagje, de tamme leeuwin van Dingo, is aldus voorlopig gered.

VOLGENDE WEEK : **MINNIE KOMT AAN DE BEURT !**

Johan Konijn
BROEDER VOS HEEFT BROEDER KONIJN GEVANGEN GENOMEN IN ZIJN WORTELVAL EN WIL HEM VOORGOED DODEN...
DIT KEER ZAL JE NIET MEER ONTKOMEN, BROEDER KONIJN!
NEE-N-N-NEE! IK BEN ERIN GELOPEN ALS EEN DWAAS.
JE KUNT NU JE LAATSTE WILSBESCHIKKINGEN UITDRUKKEN... MAAR GAUW!
WELNU, IK WIL MIJN VRIEND BROEDER HAAS, MIJN GEHEIM OM RIJK TE WORDEN OVERMAKEN!
EEN GEHEIM OM RIJK TE WORDEN!
HEB JE WERKELIJK ZO'N GEHEIM, ZEG?
JA, OM ZEER RIJK TE WORDEN!
EN WAAR IS HET VERBORGEN GEHEIM?
DENK JE NU, DAT IK MIJN GEHEIM GA TOEVERTROUWEN AAN IEMAND DIE MIJ WIL DODEN? ONZIN!
IK KRIJG NOCHTANS DE INDRUK DAT JE 'T ME ZEGGEN ZULT.
EU... MISSCHIEN WEL.
BROEDER VOS BELOOFT BROEDER KONIJN HEM DE VRIJHEID TERUG TE SCHENKEN IN RUIL VAN ZIJN GEHEIM EN... BROEDER KONIJN VERKLAPT HET HEM.
WELNU, JE KENT DIE GROTE KARREN MET TWEE WIELTJES VOORAAN EN TWEE GROTE WIELEN ACHTERAAN, HÉ?
JA,... EN VERDER?
EN JE WEET OOK DAT DE GROTE WIELEN VROEG OF LAAT DE KLEINE WIELEN RAKEN...
DAT WEET NU IEDEREEN!
WELNU, WANNEER DE GROTE WIELEN TEGEN DE KLEINE WRIJVEN, SPUTTERT HET GOUD OMHOOG. AL WAT JE MOET DOEN IS... HET GRIJPEN!
WEL ALLEMACHTIG!
3-3
DIT IS NU MIJN GEHEIM. KOMAAN, MAAK MIJ VRIJ.
IK WIL JE GEHEIM EERST BEPROEVEN, BROEDER!
BROEDER KONIJN BEGINT ZELF TE TWIJFELEN... IS HET EEN GOED OF EEN KWAAD GEHEIM?

IN HET LAND VAN HOMEROS

DE GODENVERERING

BIJ DE OUDE GRIEKEN

De godenleer van de Grieken was vervat in verhalen over buitengewoon machtige wezens.

De oudste Grieken stonden dikwijls in hun leven geplaatst tegenover vele verschrikkingen : ze waren benauwd voor het nederploffen van een rotsblok, bij het ontspringen van een bron, bij het flikkeren van de bliksem, bij het losbarsten van de storm, bij het opflakkeren van vlammen in de duisternis.

Volgens hen woonden wezens in die raadselachtige verschijnselen.

Ze waren overtuigd, dat onzichtbare geesten in de natuur leefden en men was verplicht in de gunst van die wezens te staan.

Men moest ook rekening houden met andere wezens, namelijk met de geesten van overleden personen. Deze verschenen

Het verstand van de mens ontwikkelde voortdurend. Men werd niet meer beheerst door een veelvuldige vrees.

Deze machtige wezens, de goden, verkrijgen de gedaanten van mensen, doch ze onderscheiden zich door hun buitengewone gaven en bovenmenselijke hoedanigheden.

Ze hadden dezelfde behoeften en wensen als de mensen : ze aten en dronken, ze huwden, doch ze waren niet gebonden door de wetten van onze wereld; ze waren onsterfelijk : de dood had geen vat op hen.

Ze vertoefden nochtans in de nabijheid van de mensen, hielden zich in de bossen en moerassen, in grotten en in kreupelgewas !

Hun omgang met de mensen was bijzonder gemakkelijk door hun macht om zich onzichtbaar te maken en zich van gedaante te veranderen.

ZEUS APOLLO APHRODITES ARES

in de droom aan hun verwanten, doch schenen tevens hardnekkig ernaar te streven om terug te keren tot de levenden. Derhalve moesten ook die geesten tevreden worden gesteld.

Daardoor geloofde men aan talrijke machten, die het leven der mensen regelden. Sommige van deze wezens waren kwaadaardig, anderen waren goedgezind jegens de mensen.

Men moest hen, willens nillens, vereren door offers en gebeden.

Door deze oorzaken vereerde men dikwijls dieren en natuurverschijnselen.

Door de eerbied voor dergelijke machten bevend men zich reeds dicht bij de godenverering.

De mensen brachten offers aan de goden, dankten hen bij voorspoed, bij genezing na een ziekte, enz.

Een mens, die veel meer vermocht dan de andere uit zijn omgeving, werd als een grote held en vaak als een kleine god beschouwd.

Op die manier ontstond de verering van vele goden bij een volk.

Elk van deze goden, of hij groot of klein was, verkreeg zijn geschiedenis en dikwijls zijn bedevaartplaats.

Bij alle naties stellen we overigens een dergelijke eerbied vast voor een Opperwezen, hetgeen wijst op de godsdienstzin van alle tijden en volkeren.

(Copyr. De Ooievaar-Ophasselt)

De 7 van de week

Een ruikertje bloempjes en hartelijke gelukwensen aan al de vriendjes en vriendinnetjes van Mickey wier naamfeest deze week gevierd wordt !

2 DECEMBER : **H. JAN RUUSBROEK.**

3 DECEMBER : **H. FRANCISCUS XAVERIUS.**

4 DECEMBER : **H. BARBARA.**

5 DECEMBER : **H. SABBAS.**

6 DECEMBER : **H. NICOLAAS.**

7 DECEMBER : **H. AMBROSIUS.**

8 DECEMBER : **MARIA-ONBEVLEKT.**

— S. Franciscus-Xaverius is de Apostel van Indië, geboren op het kasteel van Xavier (Navarra), beroemd om zijn grote bekeringswerk in Oost-Indië en Japan.

— S. Nicolaas was bisschop van Myra en werd vervolgd onder Diocletiaan, een Romeins keizer uit de 3e eeuw. Hij wordt beschouwd als de grote vriend der kinderen en als dusdanig gevierd.

Stop!... Verkeerd!...

Ik heb iemand gekend die, overal waar hij zich aan tafel zette, eerst zijn teljoor met een servet afvaagde. Wat een affront hij daardoor aan de vrouw van den huize aandeed, hij voelde het niet! Gemis aan takt.

Ik heb heb iemand gekend die, alvorens de neus te ledigen, eerst zijn zakdoek als een vaandel openhield... Gemis aan takt...

Het is niet waar dat een boer noodzakelijk boers moet zijn. Leve de man van de buiten! Maar hij moet een man zijn met manieren?...

Een dichter zei eens : « De oude gewaden zijn afgelegd ». Weg met de slodderigheid, weg met het plunje zonder effen plooien, weg met het armoekleed waar de knieën en de ellebogen doorsteken. We zullen ons costumeren met de zondagskledij der verfijnde manieren. En morgen staan wij fris voor het zonnetij!...

Rob. DE GRAEVE, Insp. L.O.

Ondank is 's werelds loon

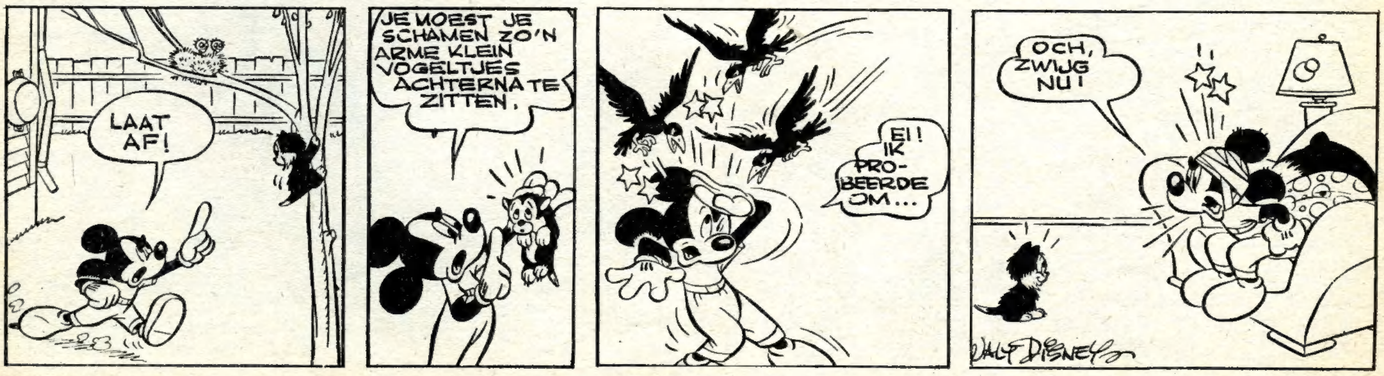

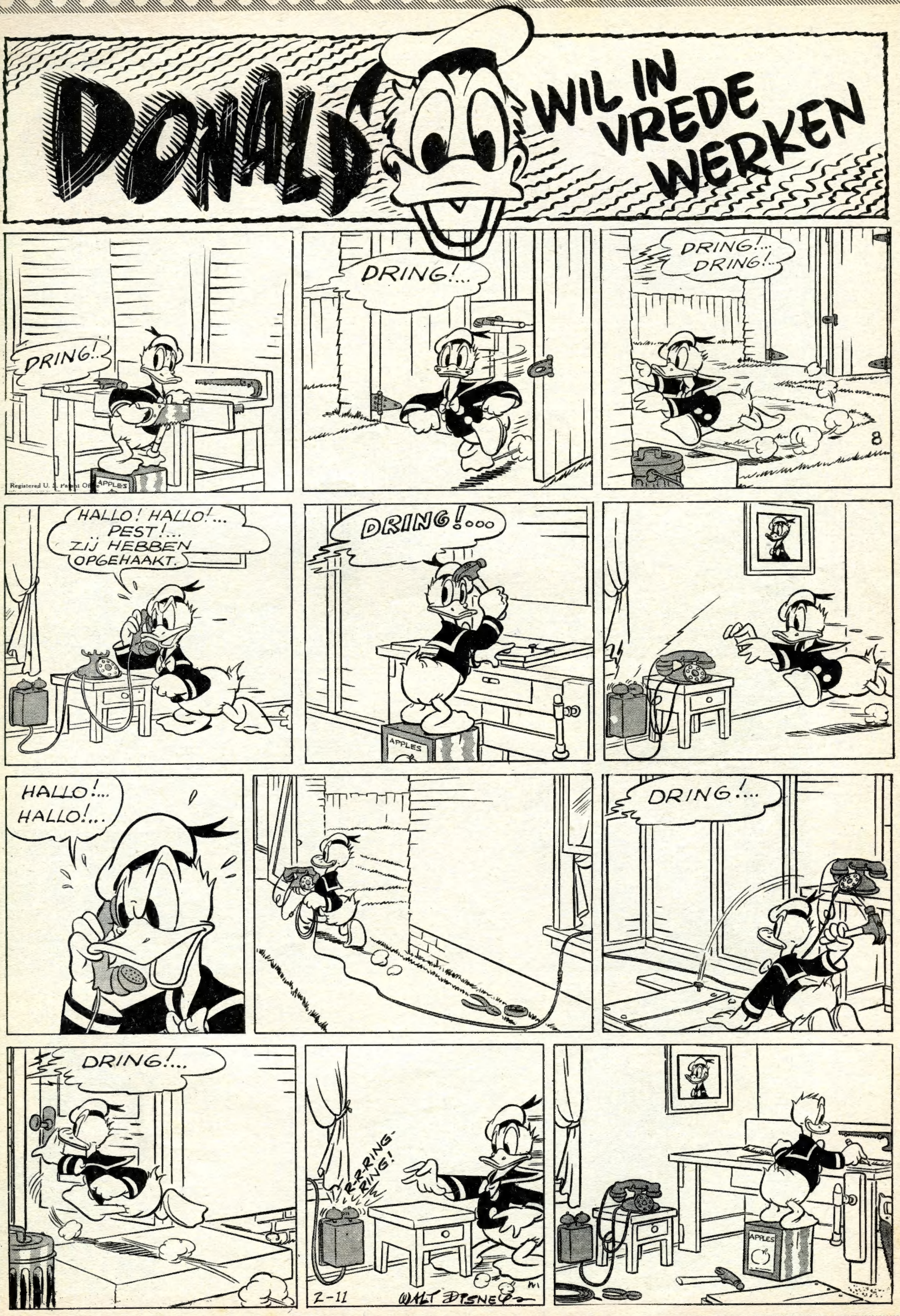
DONALD WIL IN VREDE WERKEN
DRING!..
Registered U.S. Patent Office
APPLES
DRING!...
DRING!... DRING!...
8
HALLO! HALLO!... PEST!... ZIJ HEBBEN OPGEHAAKT.
DRING!...
APPLES
HALLO!... HALLO!...
DRING!...
DRING!...
R-R-RING-RING!
APPLES
2-11
WALT DISNEY

De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
DE TOVERHEKS HEEFT ZO GEHANDELD, DAT SCHIER ALLE DWERGEN IN HET CACHOT ZITTEN. SIMPEL ECHTER VOERT IETS IN HET SCHILD.
INTUSSEN VERTOONT ZICH EEN VLIEGENDE VIS IN DE BUURT...
HEMEL! EEN TOVERHEKS!
MAAR, MAJESTEIT IK ZAG HAAR TOCH MET MIJN EIGEN VISOGEN!
DAN DIENT ONMIDDELLIJK INGEGREPEN! DE ZEE HEEFT NOOIT WAT MET HEKSEN TE MAKEN GEHAD! IK ZAL ER HAAR TEGEN BESCHERMEN! HOE HEET DE BOOT WAAR ZE OP VERTOEFT? HEB JE DE NAAM KUNNEN LEZEN? SPREEK!
AHO, DE GOLVEN, ALLE NAAR DE "KAPERDEK"!
HIER ZIJN WE! VOORUIT!
'T BESTE IS, DAT IK OPNIEUW EEN RAT WORD... EER ZE MIJ ONTDEKKEN.

De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
DE TOVERHEKS HEEFT ZO GEHANDELD, DAT SCHIER ALLE DWERGEN IN HET CACHOT ZITTEN. SIMPEL ECHTER VOERT IETS IN HET SCHILD.
GA WEG VAN HIER, SIMPEL! OF ZIE JE NIET DAT WIJ HET DRUK HEBBEN?
'T LIJKT WEL OF HIJ ZIEK IS!
MISSCHIEN DOEN WIJ ER GOED AAN, HEM TE VOLGEN! LATEN WIJ KIJKEN WAT HIJ ONS TE TONEN HEEFT.
8
INTUSSEN VERTOONT ZICH EEN VLIEGENDE VIS IN DE BUURT...
HEMEL! EEN TOVERHEKS!
IK GA ONMIDDELLIJK RAPPORT UITBRENGEN BIJ ZEEHEER NEPTUNES.
WAT! EEN HEKS DIE OP ZEE REIST? DAT DRUIST TEGEN ALLE RECHT IN! ONGELOOFLIJK! ONZIN!
MAAR, MAJESTEIT IK ZAG HAAR TOCH MET MIJN EIGEN VISOGEN!
DAN DIENT ONMIDDELLIJK INGEGREPEN! DE ZEE HEEFT NOOIT WAT MET HEKSEN TE MAKEN GEHAD! IK ZAL ER HAAR TEGEN BESCHERMEN! HOE HEET DE BOOT WAAR ZE OP VERTOEFT? HEB JE DE NAAM KUNNEN LEZEN? SPREEK!
DE "KAPERDEK"!
GEEF HET ALARM! EEN VIJAND IS IN ONZE WATEREN!
AHO, DE STORMEN! AHO, DE ORKANEN! AHO, DE DE BLIKSEMS, DE DONDER, DE REGEN! EEN VIJAND IN ZICHT! AHO! AHO!
AHO, DE GOLVEN, ALLE NAAR DE "KAPERDEK"!
HIER ZIJN WE! VOORUIT!
'T BESTE IS, DAT IK OPNIEUW EEN RAT WORD... EER ZE MIJ ONTDEKKEN.
JE MOEST JE SCHAMEN, SIMPEL! WAT DROMMEL HAAL JE ONS VAN ONZE TAAK WEG OM ONS DIE LELIJKE RAT AAN TE WIJZEN?
IN HET VOLGEND NUMMER: IN DE STORM!

GA WEG VAN HIER, SIMPEL! OF ZIE JE NIET DAT WIJ HET DRUK HEBBEN?
'T LIJKT WEL OF HIJ ZIEK IS!
MISSCHIEN DOEN WIJ ER GOED AAN, HEM TE VOLGEN! LATEN WIJ KIJKEN WAT HIJ ONS TE TONEN HEEFT.
8
IK GA ONMIDDELLIJK RAPPORT UITBRENGEN BIJ ZEEHEER NEPTUNES.
WAT! EEN HEKS DIE OP ZEE REIST? DAT DRUIST TEGEN ALLE RECHT IN! ONGELOOFLIJK! ONZIN!
DE "KAPERDEK"!
GEEF HET ALARM! EEN VIJAND IS IN ONZE WATEREN!
AHO, DE STORMEN! AHO, DE ORKANEN! AHO, DE DE BLIKSEMS, DE DONDER, DE REGEN! EEN VIJAND IN ZICHT!
AHO! AHO!
JE MOEST JE SCHAMEN, SIMPEL! WAT DROMMEL HAAL JE ONS VAN ONZE TAAK WEG OM ONS DIE LELIJKE RAT AAN TE WIJZEN?
IN HET VOLGEND NUMMER: IN DE STORM!

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — De poolexpeditie onder leiding van Serge Michaelovitch heeft haar gesaboteerd schip afgetakeld en bereikt de Berenkaap waar zij jacht kan maken op beren, muskusossen en andere pooldieren, maar tevens levensgevaarlijke avonturen beleeft.

ALS vergoeding voor deze tegenvallers, kon men terugblikken op een werkelijk wonderbare jachtbuit. In de plaats van de halve muskusos, die op zulke onbeschaamde manier was verslonden, zou de vergrote bergplaats nu twee prachtige beren bevatten, waarvan men het gewicht zonder overdrijving op minstens 2.000 pond mocht ramen; ook vier kostbare huiden en zelfs meer indien men het gewild had, want na het gevecht had men ook de twee berenjongen gevangen genomen.

Terwijl het vlees door de jager Piotre, hierbij geholpen door graaf Pastoukof, in stukken werd gesneden, vertelde Igarof aan Andreï de wederwaardigheden van het gevecht.

Deze laatste was niet, zoals hij dacht, door de berenklauw neergeveld, anders zou zijn schedel voorzeker gekloofd zijn geweest. Hij was integendeel gevallen onder het gewicht van de mannetjesbeer, die door de graaf in het hart was getroffen. Hij had het alleen aan de geweldige massa die hem bedekte te danken, dat hij aan de woede van het wijfje had kunnen ontsnappen. Hoewel zij zwaar gewond was aan haar zijde en aan haar poot, had zij de strijd maar opgegeven om de vlucht van haar jongen te dekken. Zij was naar hen teruggekeerd en had ze met haar bebloede snuit in de richting van het gebergte voortgedreven.

— De graaf slaagde er echter in, vervolgde de bioloog, haar met een enkele kogel in de hersens te raken. Slechts daarna hebben wij ons van haar jongen kunnen meester maken. Piotre heeft ze met zijn koord vastgebonden. Ik weet niet of wij er iets kunnen mee aanvangen, want een witte beer kan men niet temmen, zelfs niet als hij zeer jong gevangen wordt.

Terwijl de professor dit vertelde, werd de bergruimte met de brokken vlees gevuld. De pelsen werden er bovenop gelegd; daarop werd stevig aangestampte sneeuw gestapeld en Igarof hielp mee om alles met een pyramide van zware stenen te bedekken. Vervolgens keerden zij naar de bergengte terug. Bij de ingang ervan vonden zij de beenderen en de kop van het muskuskalf onaangeroerd weer, wat bewees dat geen enkele beer de vallei betreden had sedert het gevecht nabij de bergplaats.

De berenjongen vielen gulzig op deze overblijfselen aan en boden een verwoede tegenstand toen Piotre en Andreï ze wilden meetrekken. Om ze voort te drijven bedienden de twee mannen zich van de koord waarmee de dieren vastgevonden waren; met de loop van hun geweer porden zij hun vangst aan.

Een uur later bereikten de jagers en de gevangenen de doorkliefde berg. Etienne ontving hen op zijn scheepstimmerwerf en was zeer verwonderd hen samen te zien terugkomen. Evenmin als de ontdekkingsreizigers had de Franse ingenieur zijn tijd verspild.

— Sedert vanmorgen werk ik op ivoor, zei hij tot Igarof. Kijk maar even.

En hij bracht hem vóór een pyramide van gebeente, waarin berenschedels, kolossale beenderen, versteende overblijfselen welke de trots van een Europees museum zouden uitgemaakt hebben, in bonte mengeling dooreen lagen met horens van muskusossen, geweien van damherten en slagtanden van mammoeten.

— Waar hebt u die schatten opgedolven? riep de bioloog uit.

— In de grot waar wij gisteren zijn binnengedrongen, antwoordde de Fransman, en waarvan wij alles wel beschouwd een uitstekend gebruik kunnen maken om er onze verblijfplaats van te maken, of tenminste om er onze magazijnen te vestigen, want ik vrees dat haar afmetingen ons niet zullen toelaten ze te verwarmen.

— Is ze dan zo groot? vroeg Serge Mikaelovith.

— Zo ongeveer als de zaal van een grote schouwburg, mijn waarde, met talloze lage en kronkelende gangen en een gewelf waarvan ik, bij gebrek aan voldoende verlichting, de hoogte niet kan schatten.

— Een dierengrot, herhaalde Igarof stralend, het paleis van de voorhistorische monsters, die de wouden bewoonden waarover ik u sprak, mijn beste graaf. Kijk, hier hebt u het kaaksbeen van een rhinoceros, er kleeft nog een stuk leder aan. Ha! wat een bewonderenswaardige maaltand van een mammoet. Dit hier is de klauw van een witte beer. En dat een stuk van een rendiergewei. Dat kleine beentje is een wervel van een veelvraat. En dat andere, dat jammer genoeg gebroken is, een stuk fossiel ivoor. Ha! wat hebben wij er goed aan gedaan hier te blijven! Wat een verrukkelijke mijn!

Tijdens deze alleenspraak was de professor op zijn knieën gaan liggen om de verschillende overblijfselen te betasten, naar zich toe te halen, te reinigen en in zijn zakken te steken, terwijl hij voortdurend herhaalde:

— 't Is wonderbaar! 't Is verrukkelijk!

Nog erger werd het toen Etienne hem de fameuze grot binnenleidde, waar Ivan, bij het weifelend licht van een lamp, met houweelslagen klompen geelachtig ganggesteente losmaakte. Al deze klompen waren doorregen met in ijs gevatte beenderen, welke bij de geringste druk braken. Zonder een zweem van ontzag voor zulke kostbaarheden, laadde Chuski, zijn gezel, ze in een korf, welke hij daarna op de hoop ging ledigen. De brutale manier waarop de waardevolle overblijfselen werden behandeld, bracht de geleerde tot wanhoop. Telkens als hij een stuk been zag breken, doorhuiverde hem een smartelijke rilling.

Toch was er geen andere mogelijkheid om het terrein te effenen: de grond was zo dik bevroren dat hij onder elke houweelslag weergalmde alsof men op marmer sloeg. Om er het ivoor uit te halen zonder het te breken, zou men de bodem tot op een grote diepte hebben moeten verwarmen. Gezien de hoogte en de talrijke barsten van het gewelf, had Etienne er moeten toe besluiten van deze door de natuur gebouwde en onverwrikbare woning af te zien. Hij was dus wel verplicht buiten een andere op te trekken die beter geschikt was om de nog ongekende maar voorzeker vreselijke strengheid te bestrijden van een winter op een zo hoge breedtegraad.

Hoewel de werkdag op zijn einde liep en in weerwil van de vermoeienissen en ontroeringen van zijn bewogen jachtpartij, dacht Alexander Ivanovitch er niet aan te vertrekken. Hij moest om zo te zeggen met geweld naar de sloep worden meegesleurd en men moest hem dwingen in te stappen. Toen hij eenmaal op zijn bank gezeten was, kon hij zich eindelijk losrukken uit zijn bewonderende bedwelming, maar zijn gedachten bleven nog steeds bij de fossielen verwijlen. Hij sprak dan ook over niets anders, zonder zich nog te bekommeren over de jachtavonturen van de verstreken dag of over de plannen voor de volgende dag.

— Wend de steven naar de *Gossoudar*, gebood de graaf. Onze vrienden verwachten ons voor het diner. Ik bemerk van hier de rook van onze keuken en ik beken graag dat mijn maag er zich om verheugt.

Andreï voerde het bevel uit. De sloep draaide op zichzelf en stevende recht naar de aangeduide plaats. Een ogenblik later legde de boot langs de oever aan. De zeelui, die bezig waren met het lichten van de *Gossoudar,* kwamen toegelopen om de ontdekkingsreizigers te begroeten. De ontscheping van de berenjongen werd op luid hoerageroep onthaald. Dit vleiend eerbetoon werd echter slechts door een kwaadaardig gegrom beantwoord.

Niettegenstaande hun slecht humeur, werden de bolronde witte beertjes, die niet veel groter waren dan een dashond, dadelijk omringd, gevierd en gestreeld. Vervolgens werden ze voorzichtigheidshalve vastgeketend aan een in de grond gedreven paal.

De zeehondenjacht, georganiseerd door Pastoukof en Sokolief was niet zozeer een pretje dan wel een belangrijke expeditie welke tot doel had de schipbreukelingen overvloedig van levensmiddelen en vooral van brandstoffen te voorzien. Inderdaad, ten gevolge van het verlies van zijn masten, had de *Gossoudar* nog alleen met stoom kunnen varen, waardoor de voorraad steenkolen fel geslonken was. Het was dus volstrekt noodzakelijk het overschot van de kolen voor de terugkeer te bewaren.

De raad welke de avond vóór de jacht werd gehouden in de tent van huiden, welke voorlopig op het Heilseiland was opgeslagen, verliep dus in de grootste ernst. Het ging er zelfs bijna stormachtig toe, daar Maximof en Bogdanof hardnekkig staande hielden dat de enige redelijke oplossing erin bestond gebruik te maken van de enkele weken mooi weder die nog te verwachten waren, om de sloep uit te rusten, het wrak van de *Gossoudar* te verlaten en te trachten Nova-Zembla te bereiken.

De mening van de tegenpartij kon echter in de raad geen veld winnen. En hoewel er reden bestond om te vrezen dat ook de matrozen ze ten slotte zouden bijtreden, werd er toch over niets anders dan over de jacht gesproken.

Maximof, het hoofd van de partij der ontevredenen, stelde voor dat slechts een deel van de bemanning aan de expeditie zou deelnemen, terwijl de anderen zouden trachten de *Gossoudar* weer vlot te maken.

Sokolief was het hiermee niet eens. Indien de *Gossoudar* werkelijk onbeschadigd was gebleven, zou er natuurlijk niets beters geweest zijn dan het vaartuig tijdens het koude seizoen te gebruiken. Maar, afgezien nog van het feit dat het grotendeels vernielde of losgegane dek geen voldoende beschutting zou bieden, was het moreel onmogelijk in de romp, doordrongen van de vochtigheid, te gaan wonen of ze in korte tijd behoorlijk droog te krijgen. Het was dus beter een woning te bouwen aan wal.

Deze redenering was zo aannemelijk, dat zelfs Bogdanof zich gewonnen gaf. Toen zag de kapitein-adjudant, de enige die bij zijn mening bleef, zich wel gedwongen toe te geven, wat hij trouwens op uiterst gemelijke manier deed. Hij liet ook duidelijk blijken dat men er zich voortaan mocht aan verwachten, dat een onuitgesproken wedijver tussen hem en Sokolief, dien hij gemeend had te vervangen, meer op de voorgrond zou treden dan een oprechte toewinding aan de belangen van allen.

Deze wedijver was zo goed zichtbaar, dat de graaf oordeelde, in het belang zelf van de jacht, de bemanning te moeten indelen in twee groepen, die afzonderlijk van elkaar zouden handelen onder het bevel van twee kapiteins : de sloep van Bogdanof en de twee gummiboten.

Eindelijk waren alle voorzorgen genomen, de wapens en de netten waren ingescheept en iedereen stapte in de sloep. Nadat ze niet zonder enige moeilijkheden de ijsschotsen bij de ingang van de Heilsbaai was voorbijgevaren, moest ze er opnieuw doorheen om in de vrije wateren van de Berenbaai te geraken en zich in rechte lijn naar de landtong van de pinguins te richten.

Daar verschool zij zich achter een rots, in afwachting van het gunstig ogenblik waarop de mist, het mogelijk zou maken het Zeehonden-eiland ongemerkt te naderen.

Deze wachttijd was overigens geenszins verloren. Men maakte er gebruik van om de grote koperen ketel te ontschepen die bestemd was om het vet te smelten, om er de haard onder te graven en om de gummiboten op te blazen.

Aldus gingen twee uren voorbij. Het lagere gedeelte van het eiland was nu geheel in de mist verdwenen, maar zijn door de zon bestraalde top maakte een uitstekend richtpunt uit. De drie boten verlieten zonder gerucht de landtong, omzeilden het pakijs en richtten zich de ene naar rechts, de andere naar links, terwijl de sloep onder het bevel van Bogdanof zich in het midden hield.

Na verloop van enkele minuten weerklonk aan de linker zijde een zacht fluitsignaal. Dit was het overeengekomen teken dat de eerste boot had aangelegd. Het tweede fluitsignaal liet nog enkele minuten op zich wachten. De sloep bleef liggen op enkele kabellengten van onzichtbare ijsvelden waarop de golven braken.

Een lang half uur verliep in een gespannen wachten.

('t vervolgt.)

IN HET VOLGEND NUMMER :
DE STRIJD MET DE ZEEHONDEN

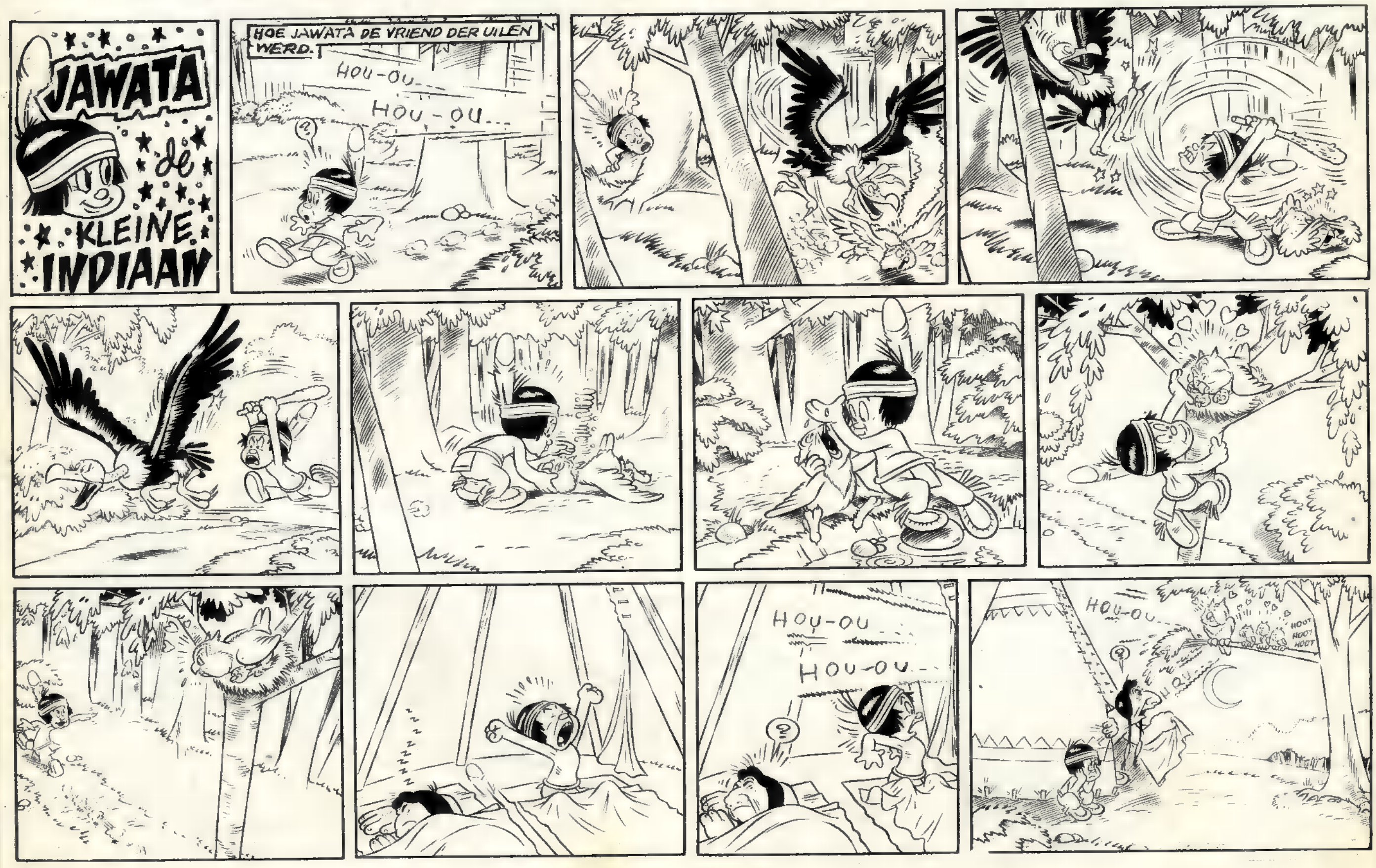

BIGGETJE ZWARTVLEK

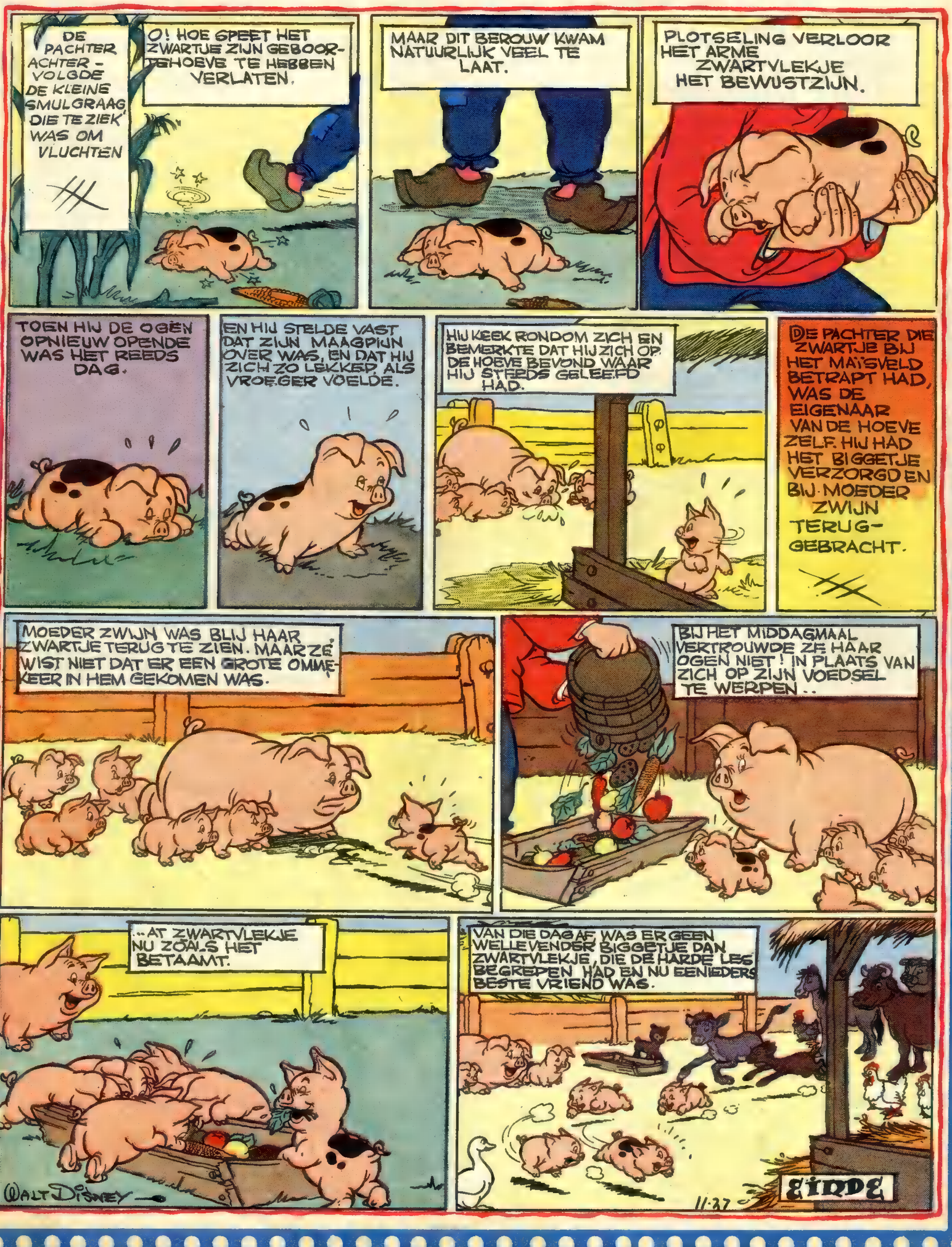

ONS COMPLEET VERHAAL
DE GROTE BOZE WOLF
VERDEDIGT ZIJN EER
ZO,ZO! HIER WOONT, DUNKT ME, EEN NIEUWE WOLVEN FAMI- LIE.
HORATIUS WOLF
ZE ZIJN GISTEREN AANGEKOMEN UIT KOKOSTAD.
PRACHTIG! HEBBEN ZE OOK KINDEREN!
EEN JONGETJE, ZO HEB IK GEHOORD MAAR IK HEB HET NOG NIET GEZIEN.
GOED, SPOED JE ER HEEN EN KNOOP GAUW KENNIS MET HEM AAN. ZEG HEM GEWOON DAT HIJ HIER WELKOM IS.
MAAR ...
MAAR HET IS SLECHTS EEN HEEL KLEIN...
NIETS TE "MAREN"! PAK JE WEG!
JE MOEST BLIJ ZIJN EEN KLEIN WOLFJE TE HEBBEN OM MEE TE SPELEN...
NOU, PA ZOALS JE WILT...
ALS HIJ MET EEN ANDER WOLFJE SPEELT, ZAL HIJ MISSCHIEN TEN SLOTTE KWADE GEWOONTEN OVERNEMEN...
ALS HIJ SLECHT WORDT BEINVLOED, BRENGT MIJN ZOON HET MISSCHIEN TOCH TOT EEN GROTE BOZE WOLF ALS IK!
TOK! TOK!
WIE IS DAAR ?....
EI! ME
MIJN VADER WIL DAT IK MET JE SPEEL.
HOERA! EEN MAKKERTJE!
HUM! HIJ IS NOG KLEINER DAN IK EERST DACHT!...
MIJN NAAM IS TOM WOLF. EN JIJ?
BING!
OEIE!
O! EXCUSEER MIJ!
HET IS AL VERGETEN, TOM, JE DEED HET NIET MET OPZET.
O! JE OOG WORDT BLAUW, JE DOET ER BETER AAN NAAR HUIS TE KEREN EN HET GAUW TE BETTEN!
IK GA ZO DADELIJK AL.
KEER HIER GAUW TERUG, WIJ ZULLEN SAMEN SPELEN!
IN ORDE, TOM, TOT WELDRA..
NU DAT HIJ MET EEN ECHTE WOLF SPEELT ZAL HIJ GAUW ECHTE WOLVENMANIEREN KRIJGEN! HET IS EEN ZEGEN!

HET ZOU MIJ NIET VERWONDEREN ALS ZE NU REEDS AAN HET VECHTEN WAREN! HI! HI! HI!
HA! HA! EEN BLAUW OOG! BRAVO!
HELAAS JA, PA!
EN DE ANDERE WOLF, HEBJE HEM DE TWEE OGEN DICHTGESLAGEN ?
O, NEE! HIJ IS ONGEDEERD! IK BEN HIERHEEN GELOPEN VAN ZO HAAST HET GEBEURD IS!
8-2
HA! EEN SCHANDE IS 'T! WELKE VERNEDERING! MIJN ZOON ONTVLUCHT HET GEVECHT ZONDER EEN SLAG TE GEVEN.
MAAR PA...
ER ZIT MAAR EEN DING OP: IK MOET DE EER VAN DE FAMILIE REDDEN. IK DAAG ZIJN VADER TOT EEN TWEEGEVECHT UIT.
MAAR PA...
TEGEN WIE WIL HIJ VECHTEN ?...
TEGEN ONZE NIEUWE BUURMAN... HORATIUS WOLF.
HEMEL! WEET HIJ DAN NIET WIE HIJ IS ?
EU... NEE! WIE IS HIJ ?
IK MOET MIJN VADER TIJDIG TEGENHOUDEN.
OEI! IK KOM TE LAAT!
PAK DIT AAN! EN KOMT U MORGEN VROEG MAAR DUELLEREN MET 'T PISTOOL IN DE WEIDE
SLAP!
DAT HAD U NIET MOETEN DOEN!
PA! OPGELET! HET IS DE KAMPIOEN "SCHERPSCHIETEN" VAN KOKOSTAD.
IK BEN VAN GEDACHT VERANDERD! HET DUEL GAAT OP DE DEGEN DOOR!
EI! PA!
HIJ IS OOK KAMPIOEN "SCHERMEN" VAN KOKOSTAD!
ZEG MIJ: IS HIJ DAN KAMPIOEN ZUS EN ZO EN AL ?
NEE, PA!

Lees verder p. 18

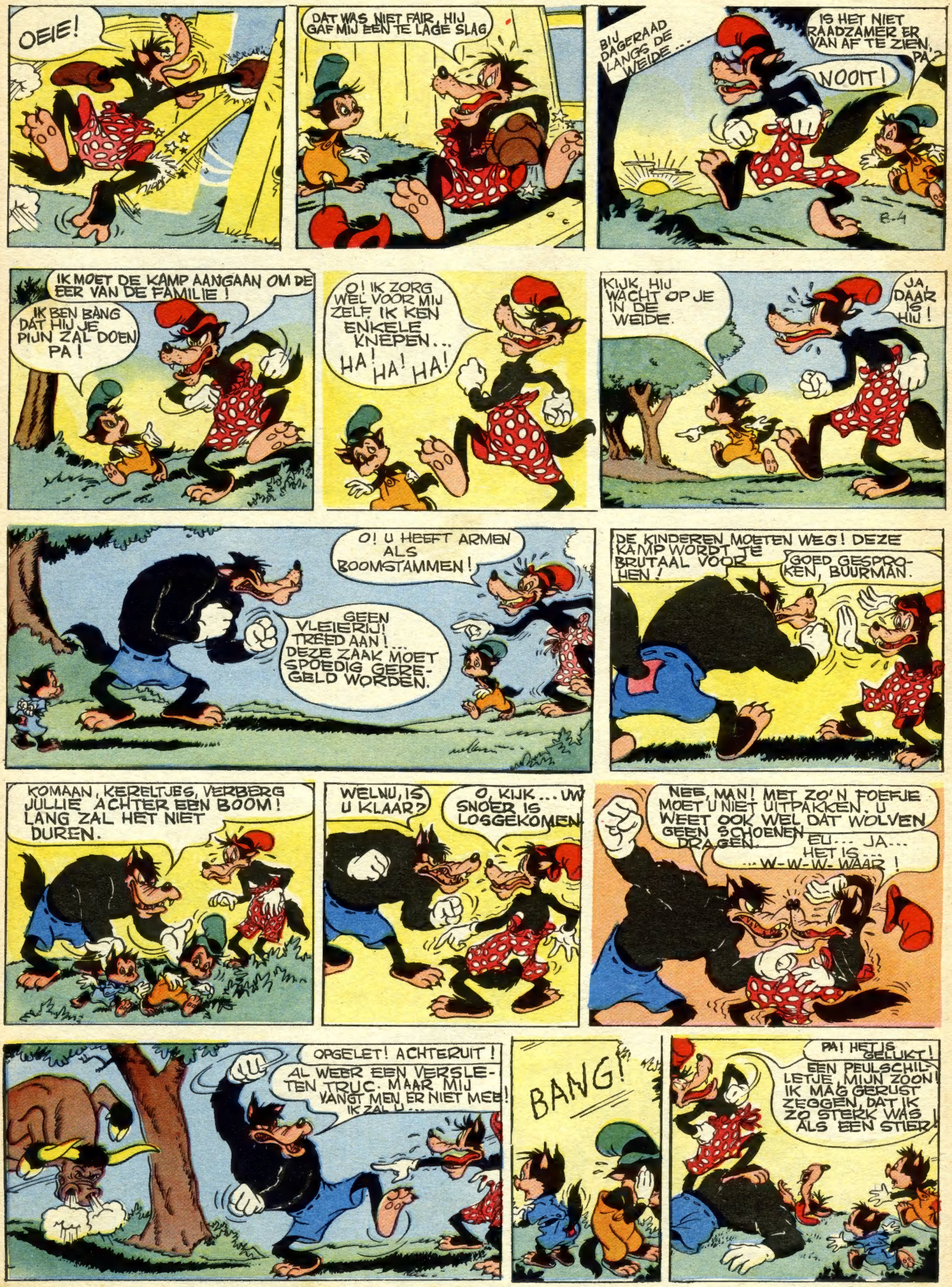

VOLGENDE WEEK : **DONALD HEEFT HET LAATSTE WOORD**

Einde

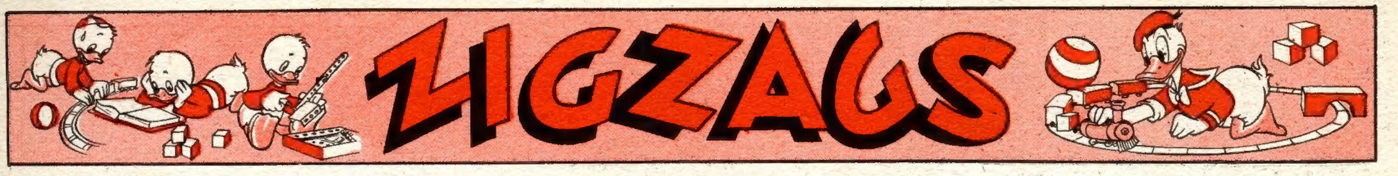

De oplossingen van deze Zigzags vin-je in de derde kolom.

AFVALLINGSRAADSEL

● ● ● ● ● ●
1 2 3 4 5 6

Ik ben een woord uit 6 letters.
123456 is kwaadsprekerij; 23456 is een bloem; 3456 is een hemellichaam; 456 is een samengetrokken voorzetsel; 56 is een voornaamwoord of bijwoord; 6 is een sisklank.

****

Kamraadsel

```
  1 2 3 4 5 6 7
A ● ● ● ● ● ● ●
  ●   ●   ●   ●
  ●   ●   ●   ●
  ●   ●   ●   ●
```

A = Personen bij wie wij te rade gaan als wij ons niet « fit » voelen.
1. Vuilnis. — 3. Delfstof of groente. — 5. Zwemvogel. — 7. Insect dat netten weeft.

Tekenraadsel

Een nieuwe rebus! Wie haalt uit onderstaande tekening de spreuk die ze wil voorstellen?... Maak er maar niet te gauw een kruis over, want... de spreuk zelf zet je onrechtstreeks tot volharding aan!

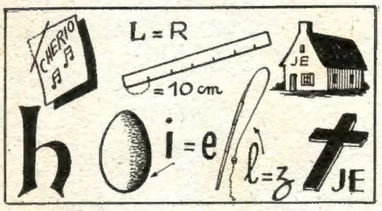

EVEN EEN LACH!

DE HANDDOEK

— Heb je je handen voorzichtig afgedroogd aan die schone handdoek, Jan?

— Ja, moeder, ik heb een schone witte plek opengelaten voor de andere mensen.

Lucifersprobleem

Neem 4 (vier) lucifertjes weg en leg ze op een andere plaats, echter zo, dat je nu drie vierkanten bekomt.
Wie doet het?...

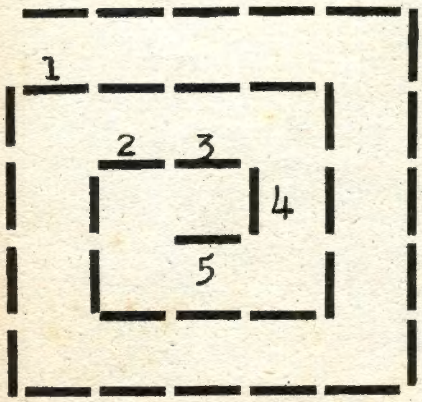

KRUISWOORDPUZZLE

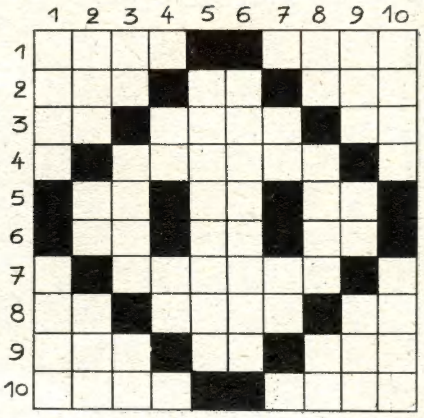

HORIZONTAAL : 1. Teljoor - Wreed keizer. — 2. Eer, goede naam - Vul in : TM - Inwoner van Lapland. — 3. Voornaamwoord - Open plaats in het woud - Voorzetsel. — 4. Oosters slaginstrument. — 5. Sledesoort - Vul in : AT - Voorzetsel. — 6. Uitroep - Vul in : TH - Afkorting van meisjesnaam. — 7. Met de zeis het graan kortwieken. — 8. Gebalk van de ezel - Met N vooraan een radiomerk - Noot. — 9. Dwaas, paljas, hansworst - Toon - Kip. — 10. Slijk, vuilnis - Touwwerk van een schip.

VERTICAAL : 1. Oogopslag - Jagende lucht. — 2. Bijwoord (eveneens) - Spil - Hoofd van sommige graangewassen. — 3. République Française (afkorting) - Rijtuig met electrische drijfkracht - Noot. — 4. Noot - Vul in : AO. — 5. Stad op Madagascar. — 6. Jongensnaam. — 7. Zeilhout - Eucharistische Kruistocht (afkorting). — 8. Oude lengtemaat - Hemellichaam - Uitroep. — 9. Knaagdier - Motorfiets (merk) - Kippenparadijs. — 10 Niet gesloten - Kampeerhuisje.

(OPLOSSING IN Nr. 9)

Proef deze eens!

Een boer kwam naar de stad bij « Mijnheer » zijn pacht betalen.

Mevrouw deed hem boterhammen met Hollandse kaas opdienen.

Ons boerke weigerde niets, maar nam een boterham en een dik stuk kaas, en sneed er een korst af, zo breed alsof de kaas geen waarde meer had.

— Maar, mens-lief! riep plots de gierige Mevrouw, wees toch voorzichtig met die kaas; want eet U er te veel van, dan verliest U de spraak!...

'f Boerke zei niets, at dapper voort, en, als hij eindelijk het buikske vol had, haalde hij zijn grote zakdoek boven en rolde de bol er in.

— Pachter! pachter! schreeuwde Mevrouw, wat komt er nu over?

— Wel, Mevrouw, heeft U niet gezegd, dat die kaas de kracht bezit, om iemand de tong in te korten? Zie, dat komt juist goed : onze Fien praat meer dan wenselijk is en om dat te beteren, ga ik haar van dat bolleke eens laten proeven...

Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische Studio's verwezenlijkt. - Copyright W. D. P. - Alle rechten voorbehouden.

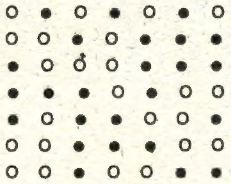

Wie zoekt er mee? Het kan!

Hierboven verschijnt een dambord met witte en zwarte penningen. Het bord telt 49 penningen en nu is het de kunst 21 penningen weg te nemen, echter zo, dat er in elke lijn, zowel horizontaal als verticaal, slechts 4 penningen komen te liggen, waarvan 2 witte en twee zwarte.

****

Visitekaartje

De letters van dit visitekaartje van M. MIRTEN te Eerde, vormen het beroep dat deze persoon uitoefent.
Welk is dit beroep?

BOEIENDE LECTUUR

Iedereen leest **graag** de **30 verhalen** van Inspect. DE GRAEVE, alsook de **10 sprookjes** van Prof. van der LINDEN.

U kunt ze bestellen bij de OOIEVAAR Kerkstraat, **Ophasselt** (postrekening 4930.89) of bij MICKEY, Hopstraat, 47, Brussel.

Per reeks van 10 titels, dus 10 verschillende verhalen van 32 bladz. : Prijs : 50 fr.
De vier volledige reeksen van 40 titels (30 verhalen en 10 sprookjes) : 180 fr.

Oplossingen

1. **Tekenraadsel : Ieder huisje heeft zijn kruisje.**
2. **Afvallingsraadsel : Laster.**
3. **Lucifersprobleem : IN NUMMER 9**
4. **Kamraadsel : A. Dokters. — 1. Drek. — 3. Kool. — 5. Eend. — 7. Spin.**
5. **Visitekaartje : Dierentemmer.**
6. **Wie zoekt er mee? : Er zijn verschillende oplossingen mogelijk. Gevonden, hé?**

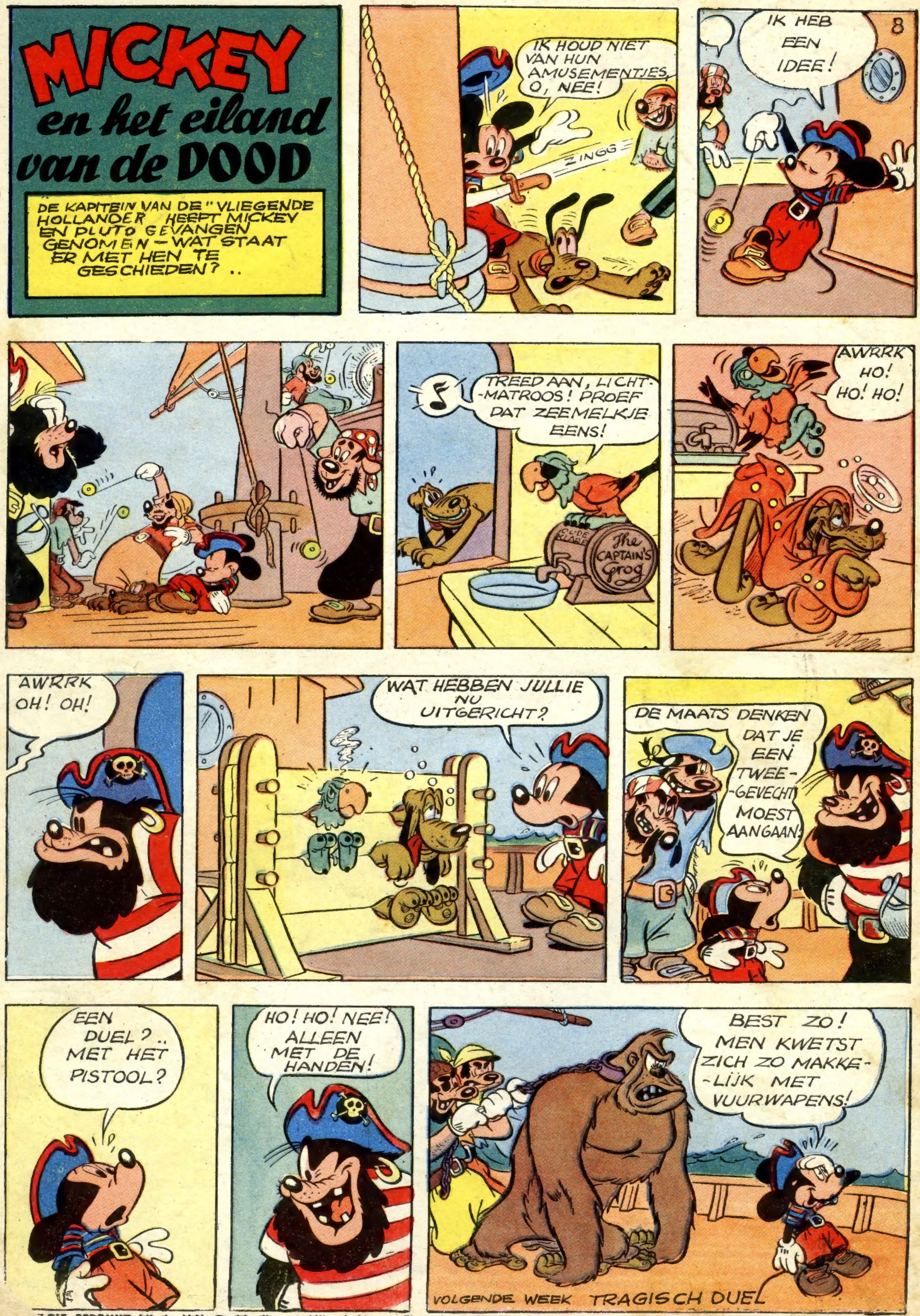

...LGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.